

Men det er ikke ensbetydende med, at der ikke skal være nogen retssikkerhedsgarantier i forbindelse med de begæringer om udlevering, der bliver rejst.

Jeg skal ikke gennemgå lovforslagets indhold i detaljer eller trætte med en yderligere gennemgang af de enkelte nye bestemmelser, der vil komme i dansk ret med hensyn til begæring om udlevering af lovovertrædere til et andet land, for det har flere ordførere gjort på udmærket vis, men blot svare på de stillede spørgsmål, blandt andet fra hr. Tom Behnke, der stillede et spørgsmål om, hvordan det forholder sig, når der er givet samtykke.

Hvis der er givet samtykke, er der jo baggrund for – som hr. Tom Behnke også selv indikerede – simpelt hen at gennemføre en udlevering.

Derfor optræder de store problemer jo i forbindelse med, at folk ikke samtykker i en udleveringsbegæring, og her er det altså først og fremmest Justitsministeriet, der vurderer, om det, der begæres udlevering for, er i overensstemmelse med konventionens bestemmelser og dermed altså herefter i overensstemmelse med dansk ret.

Men i tilfælde af, at Justitsministeriet måtte komme til den konklusion, at det er det, og at der skal foretages en udlevering, så kan den, der ønskes udleveret, stadig væk rejse sagen ved en dansk domstol og altså med baggrund i danske domstolstraditioner dér få en afgørelse af, om den lovovertrædelse, der begæres udlevering for, er i overensstemmelse med konventionens bestemmelser omsat til dansk lovgivning.

Så den usikkerhed, som Enhedslistens ordfører følte med hensyn til retssikkerhedsgarantien for, at der ikke kan rejses mere eller mindre inferiøre udleveringsbegæringer af et medlemsland i Den Europæiske Union – sådan forstod jeg det – må jo hermed også være manet i jorden.

Og jeg er glad for, at flere ordførere – bl.a. fru Else Marie Mortensen fra Socialdemokratiet og hr. Henrik Svane fra Det Radikale Venstre – lagde vægt på, at Danmark jo har taget generelt forbehold over for udleveringsbegæringer for politisk kriminalitet og alene vil bidrage til udleveringer, når de lovovertrædelser, som der ønskes udleveringsbegæring for, kan henholdes under terrorismebekæmpelse, altså den europæiske konvention fra 1977 om bekæmpelse af terrorisme.

Her drejer det sig jo – som også hr. Svane lagde vægt på – om meget grove forbrydelser, nemlig gidseltagning i henhold til artikel 1 og voldsudøvelse i henhold til artikel 2, og altså ikke om det, som hr. Helge Bo Jensen fra Enhedslisten var inde på, for gidseltagning og voldsudøvelse er jo ikke noget, som vi traditionelt opfatter som politisk virksomhed.

Så jeg er enig med både den socialdemokratiske ordfører, den radikale ordfører og SF's ordfører og også Enhedslistens ordfører i, at det er meget vigtigt, når det drejer sig om politisk aktivitet, at vi ikke ændrer på det grundlæggende princip om, at Danmark ikke udleverer folk, når der kan være fare for, at de vil blive forfulgt på grund af deres politiske eller religiøse observans eller på grund af andet, der knytter sig til meget personlige forhold. Og sådan er det jo, fordi § 6 i den nuværende danske lovgivning om udlevering af lovovertrædere stadig vil være opretholdt.

Jeg skal sige til hr. Bendt Bendtsen fra Det Konservative Folkeparti og også til fru Birthe Rønn Hornbech, at vi selvfølgelig stiller os til rådighed fra Justitsministeriets side for en teknisk gennemgang af lovforslaget, da det her jo i høj grad er besværligt stof. Man skal sammenstille to forskellige tekster, den nuværende konventionsbestemmelse og ændringerne, og så i øvrigt knytte an til øvrige internationale konventioner, der er indgået på feltet. Det stiller vi os til rådighed for, og jeg ser frem til en velvillig efterfølgende udvalgsbehandling i Retsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.